

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 6245

гр. София, 08.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разглежда докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20231110154067 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XIII ГПК и ЗОДОВ (Общ исков процес)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 273308/03.10.2023 г. от Е. Д. М. ЕГН ***** от гр. С---- срещу ПРБ, с която е предявен осъдителен иск с правно основание на иска по член 2 В от ЗОДОВ, член 4§3 от ДЕС, член 47 от ХОПЕС, член 2 от МПГПП на ООН, член 13 от ЕКЗПЧ член 5(4)от ЕКЗПЧ, член 9(4)от МПГПП на ООН за сумата от 24 000 лева.

В исковата молба (ИМ) са изложени твърдения, че противоправното деяние на ответника се обективизира в нарушение на правото на ЕС и ООС по и прокурорска преписка № 2532/2022 г. на САП. Твърди, че ПРБ ПРБ нарушава правата му по член 6 от ХОПЕС, член 5§4 от ЕКЗПЧ, член 2, 9§4 от МПГПП на ООН, член 2 от ДЕС, член 67 от ДФЕС, като го е задържал незаконно в затвора нарушил чл. 127(5)от КРБ, при положение че е осъден противозаконно чрез противозаконно лишаване от свобода чрез противозаконно осъждане по непредявено обвинение по ВНОХД 102 /2018 г на АСНС И КНОХД 1018 /2019 г на ВКС, като присъда е приведена в изпълнение без правно основание, при положение че делото не е решено от фактическа и правна страна съгласно обвинението по обвинителен акт по пр. пр. 431 /2013 година на СП, съдът АСНС и ВКС са го осъдили по

непредявени обвинения за деяния за които М. не е обвинен и не е даден на съд с обвинителен акт, затова ПРБ трябва да го освободи незабавно, като незаконно задържано лице, което ответника не стори при положение, че е сезиран, че незаконно е задържан чрез осъждане по непредявено обвинение, което е противозаконно лишаване от свобода по непредявено обвинение, злоупотреба с право и използване на правосъдието за цели различни от правосъдието от което претърпял тежки вреди, от деянието на ответника САП ПРБ с писмо от 03.11.2022 като прокурор от САП отказва да разгледа и реши жалбата, отказва да го освободи при положение, че е незаконно осъден по непредявено обвинение, което ПРБ служебно знае от 16.04.2022 г.

Посочва, че жалбата е с правно основание чл.209 НПК и се иска разследване на делото номер 102 /2018 година на АСНС и КНОХД 1018 /2019 година на ВКС, защото делото не е решено дали подсъдимият Е. Д. М. е извършил престъпленията за които е обвинен и даден на съд с обвинителен акт по Прокурорска преписка номер 431 /2013 година на Специализирана прокуратура, което налага намесата на П- СГП, за да се реши и разгледа съгласно правилата по предмета на делото очертан с обвинителен акт

При всички положения ПРБ трябва да следи съдът да се произнесе по предмета на делото очертан с обвинителен акт по Прокурорска преписка номер 431 /2013 година на Специализирана прокуратура и когато това не се спазва и е налице отказ от добросъвестно изпълнение на служебните задължения при преследване на определена цел не присъща на правораздаването и правосъдието от съдиите от АСНС и ВКС, които не са решили делото от фактическа и правна страна съгласно правилата по Обвинителен акт, то п- е органът който трябва да направи нужното по своите компетенции за да се реши и разгледа делото съгласно правилата и закона по Обвинителен акт, което в случая не е сторено.

Ответника П- поддържа и подкрепя незаконно осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ спрямо Е. Д. М., и създава възможност да стои в затвора чрез произволно и противозаконно осъждане ПО НЕПРЕДЯВЕНИ ОБВИНЕНИЯ, А ДЕЛОТО ДА НЕ БЪДЕ РЕШЕНО ОТ ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА СЪГЛАСНО ОБВИНЕНИЕТО ПО ОБВИНИТЕЛЕН АКТ ПО ПР ПР 431 /2013 година на Специализирана прокуратура

Като връща жалбата ответника вреди чрез БЕЗДЕЙСТВИЕ и злоупотреба с право и използване на правосъдието за цели различни от целите на правосъдието. Налице е съзнателно и целенасочено нарушение право на ЕС и ООН по член 2,9,14,26 от МПГПП на ООН, член 1,4,20,21, 6,47,48, 51,52,53, 54 от ХОПЕС, член 1,3,5,6,13, 14,17,111 от ЕКЗПЧ, член 18,20,67,82 пар 2 т Б и В от ДФЕС, член 2,3,4 5,6 от ДЕС, ДЕРЕКТИВА 20*/2019 на ЕС, ДЕРЕКТИВА 2016 /343 на ЕС, което е съзнателно и целенасочено нарушени на закона, флагрантен отказ от правосъдие спрямо Е. Д. М.

3 нарушение

С жалбата иска да бъде освободен незабавно като незаконно задържано лице чрез осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ по ВНОХД 102 /2018 година на АСНС и КНОХД 1018 /2019 година на ВКС, като делото не е решено от фактическа и правна и при тази ситуация Е. Д. М. бил незаконно задържано лице чрез осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ и трябва да бъде освободен незабавно като незаконно задържано лице чрез осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ, като тия закононарушения са посочени в жалбата до ПРБ и п- има задължения да ме освободи незабавно, като незаконно задържано лице чрез осъждане НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ, което е служебно известно на П-, защото ПРБ са внесли обвинителен акт по Прокурорска преписка номер 431 /2013 година на Специализирана прокуратура и делото ВНОХД 102 /2018 година на АСНС и КНОХД 1018 /2019 година на ВКС не са решени от фактическа и правна страна съгласно обвинението по Обвинителен акт, видно от решението на съда Апелативен специализиран наказателен съд и Върховен касационен съд, които присъди са служебно известни на П-, но п- НЕ ГО ОСВОБОДИЛ НЕЗАБАВНО КАТО НЕЗАКОННО ЗАДЪРЖАНО ЛИЦЕ ЧРЕЗ ОСЪЖДАНЕ ПО НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ, КОЕТО Е СЪЗНАТЕЛНО И ЦЕЛЕНАСОЧЕНО НАРУШЕНИЕ НА ПРАВО НА СВОБОДА И СИГУРНОСТ СПРЯМО Е. Д. М.

Противоправното деяние на ответника се обективизира в нарушение на правото на ООН от ПРБ връща жалбата по член 6 от ХОПЕС връзка член 5 параграф 4 от ЕКЗПЧ, ч| 9(4)от МПГПП на ООН, с искане за изменение на мярката за неотклонение в по лека па дело номер 1018 /2019 година на ВКС

защото съм незаконно задържано лице чрез ОСЪЖДАНЕ ПО НЕПРЕДЯВЕНИ ОБВИНЕНИЯ, описани в жалбата до ПРБ не си изпълнява ролята и задължения да разгледа и реши жалбата съгласно правилата по предмета на подадената от мен жалба. Вместо да разгледа и реши жалбата съгласно правилата реализира умишлено на закона на ЕС и ООН, като незаконно НЕ РАЗГЛЕЖДАТ жалбата при положение че, жалбата е от компетентност на ПРБ, защото става въпрос за това че е незаконно задържано лице чрез осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ по КНОХД 1018 /2019 година на ВКС и иска от ПРБ да го освободи като незаконно задържано лице чрез осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ по КНОХД 1018 /2019 година на ВКС, Налице е съзнателно и целенасочено неизпълнение на служебните задължения при преследване на определена цел не присъща на правораздаването и правосъдието от което ответника му вреди чрез БЕДДЕИСТВИЕ и злоупотреба с право и използване на правосъдието за цели различни от целите на правосъдието и правото от, което е съзнателно и целенасочено нарушение на закона на ЕС и ООН по член 1,4,6 20,21,47,48,51,52,53,54 от ХОПЕС, член 1,3,5,6,13,14, 17,18 от ЕКЗПЧ, член 2, 9,14,26 МПГПП на ООН, член 2,3,4 5,6 от ДЕС, член 18,20,67,82 пар 2 т Б и В от ДФЕС, ДЕРЕКТИВА 2012 /29 на ЕС, ДЕРЕКТИВА 2016 /343 на ЕС

Ответникът нарушава правото на свобода и сигурност и правото на ефективно правно средство за защита на нарушените му права от противозаконно осъждане по непредявени обвинения

Ответника го дискриминира в сравнение с другите хора на които разгледа жалбата по член 6 от ХОПЕС, член 5 параграф 4 от ЕКЗПЧ, член 9 от МПГПП на ООН

Ответника му вреди чрез злоупотреба с право отказ от правосъдие спрямо Е. Д. М. и създава възможност да стоя в затвора чрез нарушение право на свобода и сигурност чрез осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ

Като не разгледа жалбата ответника ме лишава от свобода,

Твърди, че ответникът нарушава задължения на ПРБ да освободи всяко незаконно задържано лице, в случая съм задържан чрез осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ, което е абсолютно незаконен акт на съд

Ответника му вреди чрез БЕЗДЕЙСТВИЕ и злоупотреба с право и отказ от правосъдие и ползване на правосъдието за цели различни от целите на

правосъдието и правото от ПРБ Ответника ме подложи на жесток психически тормоз чрез нарушение право на ЕС и ООН, изпитах болки и страдания, унижение, отчаяние, страх безнадеждност, безизходица, безпокойство безпомощност

Ответника му нарушава оправдани правни очаквания от гореописаните закони на ЕС и ООН

Ответника му нарушава ДОСТОЙНСТВОТО

Ответника му нарушава право на свобода и сигурност и правото на ефективно правно средство за защита на нарушените ми права от противозаконно осъждане по непредявени обвинения

Ответника му нарушава правото на достъп до съд и съдебен контрол на задържането Ответника ми вреди чрез БЕЗДЕЙСТВИЕ флагрантен отказ от правосъдие спрямо Е. Д. М. и правосъдието, ответника унищожил правата му гарантирани от гореописаните закони на ЕС и ООН в степен все едно не съществуват в България по отношение на Е. Д. М.

Ответника не разгледа жалбата срещу съдиите от АСНС и ВКС, осуetyа жалбата и не извърши НИКАКВО РАЗСЛЕДВАНЕ на фактите от жалбата за извършени престъпления от НК от съдиите от АСНС и ВКС по член 321 НК, 142 А Ал 2,3 от НК, 282 НК ПРБ не разследват всестранно защо съдът АСНС и ВКС не са решили делото от фактическа и правна страна и защо са ме осъдили по непредявени обвинения в нарушение на забраната за осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ

Жалбата изобщо не е разгледана и по нея няма никакво произнасяне, което е произвол и превратност и злоупотреба с право и използване на правосъдието за цели различни от целите на правосъдието и правото

Налице е съзнателно и целенасочено флагрантен отказ от правосъдие спрямо Е. Д. М.

Сочи, че 5. Противоправното деяние на ответника П- се обективизира в нарушение на правото на ЕС и ООН по Прокурорска преписка номер 2532/2022 г. на САП, като вредата е нанесена чрез нарушение на правата му гарантирани от право на ЕС и ООН, като соча

Твърди, че 1 нарушение право на свобода и сигурност по член 5 параграф 1, 4 от Европейска конвенция за защита на правата на човека

ЕКЗПЧ, член 6 от ХОПЕС, член 9 (1)(4)от МПГПП на ООН

Позовава се та Член 6 от ХОПЕС, член 5§4.от ЕКЗПЧ - Всеки арестуван или лишен от свобода има право да обжалва законосъобразността на своето задържане в съда, който е задължен в кратък срок да се произнесе; в случай че задържането е неправомерно, съдът е длъжен да нареди незабавното освобождаване на задържаното лице.

Твърди, че 5. Всяко лице, арестувано или лишено от свобода в нарушение на изискванията на този член, има право на обезщетение

Позовава се на Член 9(1,4)от МПГПП на ООН

1. Всяко лице има право на лична свобода и сигурност. Никой не може да бъде обект на произволен арест или задържане. Никой не може да бъде лишаван от свобода, освен на основания и съгласно правила, установени от закона.

Сочи ,че 4. Всяко лице, лишено от свобода чрез арест или задържане, има право на жалба пред съда, който да се произнесе незабавно върху законността на задържането му и да се разпорежи за освобождаването му, ако задържането е незаконно.

Изтъква че Всяко лице, жертва на незаконен арест или задържане, има право на обезщетение. ПРБ не са си изпълнили задълженията си съгласно ДЕРЕКТИВА 2012 /29 на ЕС, член 47 о ХОПЕС, член 13 от ЕКЗПЧ, член 2 от МПГПП на ООН, член 2 от ДЕС, в жалбата соча че а жертва на престъпни посегателства от съдиите от АСНС и ВКС по член 321 НК, 142 А Ал от НК, 282 НК, които са ме лишили незаконно от свобода чрез произвол осъждане по НЕПРЕДЯВЕНО ОБВИНЕНИЕ, а!ПР1зне извършва никакво разследване и прекриват от наказателно преследване лица които са извършили престъпления срещу правосъдието и срещу Е. М.

Твърди, че Така го лишават от ефективно правно средство за защита срещу престъпни посегателства посочени в жалбата

Затова прави искане СРС да призове и осъди ответника да ми плати обезщетение от 2 000 лева законна лихва от 12.7.2023 година и разходи по делото за това че ответника му вреди чрез БЕЗДЕЙСТВИЕ и злоупотреба с право и използване на правосъдието за цели, различни от целите на правосъдието и правото, посочени закононарушения по горе в точка 5 на иска

7.Адрес за призоваване на ответника гр С- СЪДЕБНАТА ПАЛАТА п-

8 Иска двама свидетеля Е-- от Затвора София и М- от Затвора София

9.Иска да се освободите от държавна такса от 24 11 2013 съм безработен в затвора и живея под линия на бедността в България и не получавам доходи 9 години 10 Иска да му назначи служебен адвокат И. В. Ю. от Софийска адв колегия връзка равенството на страните в процеса член 20,21 47 от ХОПЕС Интер алия справедливостта, ответника се представлява от юристи а аз не е юрист и нищо не разбирам от ГПК, от 24 11 2013 година е безработен в затвора и живея под линия на бедността в България и не получавам доходи 9 години и не мога да си наема адвокат 12 Искан да назначите СМЕ от психиатър и психолог и вещите лица да отговорят на следните въпроси, какви са нанесените вреди на психиката на ищеца и в какво се изразяват тези вреди.

С допълнителна молба с вх. № 365058/19.12.2023 г. уточнява, че ответникът извършил бездействие да изпълни задължението си по чл.47 ХОПЕС, чл.2 ДЕС, чл.67 ДФЕС, Директива 2016/343 на ЕС да отмени един незаконосъобразен акт, тъй като е бил длъжен да следи за спазване на законността и да предприема действия по отмяна на незаконосъобразни актове и освобождава незабавно всеки който е неказионно лишен от свобода. Посочва, че преписката, по които е претърпял вреди е пр. пр. № 2532/2022 г. по описа на САП.

Твърди че е понесъл неимуществени вреди – болки, душевни страдания, унижение, жесток психически и физически тормоз и изтезание, ужас, страх, чувство за безнадеждност, отчаяние, безизходица, безпокойство, малоценност и безпомощност, разочарование от нарушаване на оправданите му правни очаквания.

Формулира следния петитум: да се осъди ответника - П-, гр. С-, да заплати на ищеца Е. Д. М., ЕГН: *****, обезщетение за неимуществени вреди в размер на 24 000 лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане, за причинените му от ответната страна неимуществени вреди, представляващи душевни болки и страдания; унижение; жесток психически и физически тормоз и изтезание; ужас, страх, чувство на безнадеждност, отчаяние, безизходица, безпокойство, малоценност и безпомощност; разочарование от

нарушаване на оправданите му правни очаквания, в резултата на бездействието си по пр.пр.№ 2532/2022 г. по описа на САП да изпълни задължението си по член 47 от ХОПЕС, член 2 от ДЕС, член 67 от ДФЕС ДЕРЕКТИВА 2016/343 на ЕС да отменя всеки един незаконосъобразен акт, както и по чл. 127 от КРБ и по чл. 146, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, т. 3 от ЗСВ, съгласно които е длъжен да следи за спазване на законността и да предприема действия по отмяна на незаконосъобразни актове и освобождава незабавно всеки, който е незаконно лишен от свобода, както и да възложите на ответната страна всички разноси по делото.

Прави особено искане – съдът да връчва преписи от молбите на ищеца, тъй като не може да се свърже с него. Не може да установи контакт с него.

В срока по чл.131 ГПК, ответникът прави възражение за недопустимост на иска. Счита, че на посочените правни основания няма разпоредба от ЗОДОВ. Изложените факти и обстоятелства не попадат в приложното поле на нито една хипотеза на ЗОДОВ. Твърди, че за същият факт има заведени и други граждански дела от ищеца срещу прокуратурата. Възразява срещу доказателствените искания на ищеца. Позицията се на множество граждански дела със същите страни и предмет. Представя справка за съдимост на ищеца, Определения на СРС и СГС, както и справки за заведени дела. Не може да се търпи вреди от прокурорски акт, тъй като няма законно основание по чл.2в ЗОДОВ, а само от съдебен акт.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид изложеното от страните и материалите по делото, установи следното от фактическа и правна страна:

По държавната такса

Ищецът е освободен от държавна такса, съгласно Определение №39341/03.11.2023 г.

По представителната власт

Ищецът се представлява от особен представител адв. И. В. Ю., гр. С-, съгласно определение № 43931/07.12.2023 г.

Ответникът е П-. Тя е единна и централизирана.

По допустимостта на производството

С оглед на изложените в исковата молба и уточнителните молби на

ищеца твърдения и представени писмени доказателства съдът намира, че предявеният иск е недопустим поради следните съображения:

Настоящият съдебен състав намира, че изложените от ищеца и неговия процесуален представител твърдения не очертават фактическия състав на непозволено увреждане, а касаят правилността на влязъл в сила съдебен акт по наказателно производство, който не може да бъде пререшаван. Не е допустимо по пътя на исковото производство съдът да проверява дали в друго съдебно производство, приключило с влязъл в сила съдебен акт, са допуснати процесуални нарушения, респ. дали постановеният акт (на съда или прокуратурата) е правилен. В противен случай би се стигнало до хипотеза, при която, съобразно изложеното в исковата молба „нарушение“ на Прокуратурата, която неправилно отказала да прекъсне изпълнението на наказанието по реда на чл. 447, ал. 1, т. 2 НПК, настоящият граждански съд следва да преценява по същество дали постановеният от държавното обвинение акт по искането на осъденото лице за прекъсване на изпълнението на наложеното му наказание лишаване от свобода е бил правилен, но подобна преценка излиза извън правомощията на гражданския съд и предвидения от закона процесуален ред за проверка правилността на актовете. Тези обстоятелства подлежат на проверка по пътя на инстанционния контрол, в случай че такъв е предвиден от закона, като в хипотезата на чл. 447 НПК пътят за защита на ищеца е посредством подаване на нови искания за прекъсване на изпълнението на наказанието му, респ. посредством обжалване на отказа на СГП пред по-горестоящата прокуратура.

Ето защо, не е допустимо ангажиране на отговорността на държавата за описаните от ищеца извършени от прокуратурата действия по пътя на настоящото исковото производство, доколкото същите не съставляват деликт, нито извършена незаконна дейност от правозащитен орган в хипотезите на чл. 2 ЗОДОВ, поради което и специалният ред за ангажиране отговорността на съда по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди се явява неприложим. С оглед на изложеното, предявеният иск се явява недопустим, поради което подадената искова молба, въз основа на която е образувано настоящото производство, следва да се върне.

В случая ищецът навежда оплаквания от бездействия на Софийски градски съд, които са му причинили вреди в качеството му на жалбоподател.

Такава хипотеза, даваща основание за защита по чл. 2 от ЗОДОВ, законодателят не е предвидил, видно от гореизброените хипотези. Защитата, която законът указва, че държавата дължи на граждани по ЗОДОВ се отнася до лица, които са били субекти на прилагане на принудителни, наказателни или административнонаказателни мерки и наказания, за които е установено, че са били незаконосъобразни. От този закон не могат да се ползват лица, които считат, че не са удовлетворени техни оплаквания по повод жалби поради необразуване на производство или оставяне на жалбата без разглеждане.

Нещо повече, в случая за ищеца е налице друг път за защита – обжалване на акта, с който негова жалба е върната, както се твърди в исковата молба. Оставянето на жалбата без разглеждане е акт, подлежащ на обжалване. Следва да се посочи освен това, че соченото нарушение на ХОПЕС в исковата молба, не е относимо. Хартата ще се прилага в случай, че Софийски градски съд е прилагал съюзна правна норма, а в настоящата хипотеза съдът е бил сезиран с жалба по реда на НПК. Видно е, че **ВП** е прилагал норми от вътрешното право, а не от правото на ЕС, поради което ХОПЕС не се прилага. Твърдението за нарушение на ЕКПЧОС само по себе си е извън приложното поле на чл. 2в ЗОДОВ, защото ЕС все още не се е присъединил към ЕКПЧОС, поради което ЕКПЧОС не е част от правото на ЕС. Освен това ЕКПЧОС се прилагат субсидиарно, доколкото липсва вътрешна правна уредба или норма от вътрешното право е тълкувана и приложена в нарушение на норма от ЕКПЧОС. В случая обаче липсват фактически твърдения за тези обстоятелства. Ищецът се е ограничил само да извършва правна квалификация, която обаче не обвързва съда. Заради липсата на твърдения, които да се подвеждат под хипотезата на нормата на чл. 2в ЗОДОВ, съдът намира, че предявеният иск е недопустим – в този смисъл напр. **Определение № 40/12.01.2023 г. по гр. дело № 4870/2022 по описа на ВКС, III г.о и Определение № 293/23.01.2024 г. по гр.д. № 5360/2023 г. по описа на ВКС.**

На следващо място, следва да се посочи, че настоящото производство е недопустимо и поради по-рано образувано дело между същите страни и със същото искане. В тази насока следва да се отбележи, че след служебна справка съдът констатира, че във връзка с депозирани от ищеца при ответника жалби във връзка с КНОХД 1018/2019 г. на ВКС, при СРС са образувани множество дела. Делата са между същите страни, а именно Е. Д.

М. като ищец и **ВП** като ответник и със идентично искане, а именно присъждане на обезщетение за причинени вреди от оставяне без разглеждане на депозирана жалба по посоченото по-горе НОХД. Сам по себе си фактът, че исканията на ищеца пред **ВП** са отправени с различни жалби, не променя обстоятелството, че се касае за едно и също искане, което не е удовлетворено от страна на адресата **ВП**. Т.е. касае се за бездействие, за което са образувани настоящото производство и другите такива пред СРС и което е въведено като противоправно деяние, от което ищеца черпи права. В определение на ВКС по ч.гр.дело № 1929/2023 г. се изтъква, че конкретното съдържание на всяка една жалба и искане, които ищецът е отправил към ВКС е въпрос от съществото на спора. Преценката относно това какъв е предметът на делото следва да се извърши въз основа на изложените твърдения в исковата молба, а те са идентични в отправената искова молба по настоящето дело, както и в предходно образуваните дела /напр. гр. дело 47109/2023 г. по описа на СРС/. По посоченото гр. дело, както и по останали образувани при СРС дела, дори депозираната искова молба е идентична, като от ищеца се прави единствено корекция с мастилена паста относно крайния срок, за който претендира обезщетение, както и вх. номер на идентичната по съдържание жалба, отправена до **ВП**. Ето защо е налице и основание за прекратяване на производството и на осн. чл. 126 ГПК.

С оглед горепосоченото, съдът намира предявения иск за недопустим, поради което и исковата молба на основание чл. 130 ГПК следва да бъде върната.

Воден от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба с вх. № 273308/03.10.2023 г. от Е. Д. М. ЕГН ***** от гр. С---- срещу ПРБ, **като процесуално недопустима.**

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 20231110154067 по описа на съда за 2023 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД** чрез **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**, в едноседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XXI ГПК, **на основание чл.274, ал.1, т.1**

ГПК.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____